

Î N C H E I E R E

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Iurie Carabeț,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Iurie Carabeț împotriva Cooperativei de întreprinzător „Horea-Service”, intervenient accesoriu Primăria satului Horești, raionul Ialoveni cu privire la anularea în parte a procesului-verbal al Adunării generale repetate a reprezentanților Cooperativei de întreprinzător „Horea-Service” din 28 aprilie 2013,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Cooperativa de întreprinzător „Horea-Service”, casată hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 30 iunie 2016 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 09 iulie 2014, Iurie Carabeț a depus cerere de chemare în judecată împotriva CÎ „Horea-Service” cu privire la anularea în parte a procesului-verbal al Adunării generale repetate a reprezentanților CÎ „Horea-Service” din 28 aprilie 2013.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, împreună cu alții circa 1400 deținători de cote-părți valorice, locuitori ai satului Horești, r-nul Ialoveni, deținători ai patrimoniului altul decât terenurile agricole, deține cu titlu de proprietate privată cote-părți valorice din patrimoniului fostei gospodării colective ca urmare a procesului de privatizare din anii 1997-1998.

Menționează că, în baza certificatului de proprietate privată nr. 685 din 20 septembrie 1997, deține cu drept de proprietate cota patrimonială în valoare de: 438 lei - în construcții, 255 lei - mașini și utilaje și 1188 lei - mijloace circulante.

Susține că, în baza certificatului de moștenitor testamentar nr. 10256 din 22 noiembrie 2007, a moștenit cota patrimonială a defunctei Elena Ursu, valoarea căreia conform certificatului de proprietate privată nr. 1244 din 20 septembrie 1997 este de: 1299 lei - în construcții, 758 lei - mașini și utilaje și 556 lei - mijloace circulante.

Afirmă că, în baza procurii nr. 8537 din 12 august 2013 eliberată de către Anastasia Carabeț, administrează cota patrimonială ce rezultă din certificatul de proprietate privată nr. 1430 din 28 aprilie 1998, în valoare de: 4184 lei - în construcții, 2468 lei - mașini și utilaje și 1264 lei - mijloace circulante.

Susține că, la 03 iunie 2014, în cadrul unui proces civil intentat de către el și alți 37 deținători de cote-părți valorice, s-a constatat că, pârâta CÎ „Horea-Service” a întreprins acțiuni în vederea înstrăinării patrimoniului din care îi aparține cu drept de proprietate cote-părți valorice.

Invocă că, prin procesul-verbal al Adunării generale repetate a reprezentanților CÎ „Horea-Service” din 28 martie 2013 s-a decis înstrăinarea unor edificii ale fostei gospodării colective și crearea comisiei de licitație.

Mai invocă că, despre înstrăinarea bunurilor ce fac parte din patrimoniu pe cote-părți s-a menționat și în procesele-verbale nr. 1 din 18 mai 2013 și nr. 6 din 12 martie 2014 ale ședinței consiliului CÎ „Horea-Service”.

Consideră că, prin procesul-verbal al Adunării generale repetate a reprezentanților CÎ „Horea-Service” din 28 aprilie 2013 îi este încălcat dreptul de proprietate.

Afirmă că, la data de 07 mai 2014, a expediat în adresa pârâtei o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea procesului-verbal enunțat, însă aceasta nu a fost executată.

Solicită anularea în parte a procesului-verbal al Adunării generale repetate a reprezentanților CÎ „Horea-Service” din 28 aprilie 2013 și, anume, a pct. 3 despre vânzarea complexului și a altor edificii care sunt înregistrate la OCT Ialoveni și a pct. 6 despre întărirea comisiei de licitație.

Prin încheierea Judecătoriei Ialoveni din 08 decembrie 2014 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu, Primăria sat. Horești, r-nul Ialoveni.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 30 iunie 2016 a fost admisă parțial acțiunea, a fost anulat pct. 3 al capitolului „ordinea de zi” din procesul-verbal al Adunării generale repetate a reprezentanților CÎ „Horea-Service” din 28 aprilie 2013, despre vânzarea complexului și altor edificii, care sunt înregistrate la OCT Ialoveni. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, în urma privatizării fostei gospodării colective din sat. Horești r-nul. Ialoveni, au apărut peste 1600 de deținători de cote de pământ și cote valorice, fiind eliberate de către Agenția de privatizare certificatele de proprietate, care atestă dreptul acestora asupra bunurilor fostei gospodării colective GA „Horești” reevaluat din CAPC „Acord-Succes”. După eliberarea certificatelor de cote valorice, pe teritoriul sat. Horești au fost create peste 1000 de gospodării țărănești, iar în anul 2001, a fost fondată CÎ „Horea-Service”, care avea ca scop consolidarea patrimoniului fostei gospodării colective prin intrarea în cooperativă a gospodăriilor țărănești. În prezent din membrii cooperativei fac parte 1011 gospodării țărănești, însă doar 993 de gospodării țărănești au transmis cotele valorice în cooperativă, fiind incluse în Registrul bunurilor imobile cu cota totală de 63,257693%.

Anulând pct. 3 al capitolului „ordinea de zi” din procesul-verbal al Adunării generale repetate a reprezentanților CÎ „Horea-Service” din 28 aprilie 2013, prima instanță a reiterat că, prin hotărârea de a înstrăina clădirile CÎ „Horea-Service”,

deținătorul cotei de peste 63%, au fost încălcate art. 46 din Constituția RM și art. 315 din Codul civil, care garantează protecția dreptului de proprietate în timp, mai mult, au fost încălcate și drepturile de proprietate ale celorlalți cotași, care nu sunt membrii ai CÎ „Horea-Service”, dar care dețin certificate de cote valorice eliberate în anii 1997-1998 asupra bunurilor fostei gospodării colective.

Respingând cerința privind anularea pct. 6 al capitolului „ordinea de zi” din procesul-verbal al Adunării generale repetate a reprezentanților CÎ „Horea-Service” din 28 aprilie 2013, prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, hotărârea de a crea comisia de licitație nu afectează în mod direct interesele reclamantului, care nici nu este membru al cooperativei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016 a fost admis apelul declarat de către CÎ „Horea-Service”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, la examinarea cauzei, prima instanță nu a respectat cerințele prevăzute de lege la întocmirea procesului-verbal al ședinței de judecată, fiind întocmit necorespunzător, ceea ce este echivalent cu lipsa acestuia și constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe independent de argumentele cererii de apel, făcând trimitere la prevederile art. art. 204¹, 208, 274 și 388 lit. g) CPC.

Totodată, instanța de apel a mai reiterat că, conform Registrului membrilor CÎ „Horea-Service”, Iurie Carabeț nu este membru al cooperativei și prin urmare, nu poate contesta procesul-verbal al Adunării generale repetate a reprezentanților CÎ „Horea-Service” din 28 aprilie 2013, făcând trimitere la prevederile art. 59 din Legea cu privire la cooperativele de întreprinzător.

La data de 08 decembrie 2016, Iurie Carabeț a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și trimiterea pricinii spre rejudecare în primă instanță.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural, a fost interpretată eronat legea, și, anume, prevederile Legii cu privire la contenciosul administrativ, cât și normele ce reglementează dreptul de proprietate din Codul civil.

Menționează că, instanța de apel a examinat apelul în absența sa, fără a se expune în privința cererii, prin care a solicitat amânarea ședinței de judecată din 03 noiembrie 2016, încălcându-i, astfel, dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Califică ca eronată concluzia instanței de apel precum că, doar membrii cooperativei sunt în drept de a contesta actele emise de cooperativă, deoarece prin procesul-verbal din 28 aprilie 2013, i-a fost lezat dreptul de proprietate privată prevăzut în art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 46 din Constituția Republicii Moldova.

Invocă că, instanța de apel și-a expus poziția cu privire la deținerea calității de membru al cooperativei sau lipsa acesteia, în lipsa probelor anexate la dosar.

Consideră că, instanțele de judecată urmau să examineze posibilitatea atragerii în proces a tuturor coproprietarilor, care dețin cu drept de proprietate bunurile aflate în litigiu și cărora le pot fi atinse drepturile prin decizia pronunțată, în conformitate cu art. 67 CPC.

Prin referința depusă la data de 30 ianuarie 2017 de către reprezentantul CÎ „Horea-Service”, avocatul Alexandr Podlesnov a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs

consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Iurie Carabeț nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Iurie Carabeț asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Iurie Carabeț ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Iurie Carabeț se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic